Lietas Nr. A420149917
Lietas arhīva Nr. A42-01499-17/45

**SPRIEDUMS**
**Latvijas tautas vārdā**

Valmierā 2017.gada 18.maijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis G.Ploriņš,

piedaloties pieteicēja /pers. A/ pārstāvim /pers. B/,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicināto iestāžu Iekšlietu ministrijas pārstāvei /pers. C/ un Nodrošinājuma valsts aģentūras pārstāvei /pers. D/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ pieteikuma par labvēlīgāka administratīvā akta, ar kuru viņam nolemtu atlīdzināt 11 789,53 *euro* par krimināllietā Nr.1360009202 izņemtajiem un realizētajiem pierādījumiem, izdošanu.

**Aprakstošā daļa**

[1] Nodrošinājuma valsts aģentūra (turpmāk – aģentūra) ar 2016.gada 13.septembra lēmumu Nr.17-3/10578 (turpmāk – sākotnējais lēmums) nolēma daļēji apmierināt pieteicēja /pers. A/ pārstāvja iesniegumu, atlīdzinot pieteicējam 8061,32 *euro* par krimināllietā Nr.1360009202 izņemtajiem un realizētajiem lietiskajiem pierādījumiem – kokmateriāliem. Šāds lēmums pieņemts, ņemot vērā SIA „Eiroeksperts" 2016.gada 23.augusta vērtējumā Nr.AA064434 (turpmāk – vērtējums) noteikto lietisko pierādījumu (kokmateriālu) vērtību 9200 Ls, no kuras atņemti jau iepriekš pieteicējam izmaksātie 3534,47 Ls.

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, pieteicēja pārstāvis to apstrīdēja Iekšlietu ministrijā (turpmāk – ministrija), kuras valsts sekretāre ar 2016.gada 7.decembra lēmumu Nr.1-66/139 (turpmāk – lēmums) atzina, ka aģentūra, atlīdzinot pieteicējam lietisko pierādījumu vērtību, ir rīkojusies atbilstoši normatīvo aktu prasībām un pieteicējam atlīdzinājusi to patieso vērtību.

[2] Nepiekrītot arī lēmumam, pieteicēja pilnvarotais pārstāvis vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar lūgumu izdot pieteicējam labvēlīgāku administratīvo aktu, ar kuru viņam atlīdzinātu 11 789,53 *euro* par krimināllietā Nr.1360009202 (turpmāk – krimināllieta) izņemtajiem un realizētajiem pierādījumiem, norādot šādus argumentus.

[2.1] Aģentūra ar 2016.gada 15.jūlija lēmumu Nr.17-3/8205 „Par iesnieguma izskatīšanas termiņa pagarināšanu līdz 2016.gada 19.septembrim" ir pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 64.panta otro daļu, jo administratīvā akta izdošanas termiņa pagarinājumu, kas ilgāks par četriem mēnešiem, varēja veikt ministrija, nevis aģentūra.

[2.2] Novērtējumā no kokmateriālu vērtības vēl tiek atskaitīti izdevumi par zāģēšanu, pievešanu un transportēšanu, kas kopā sastāda 3728,21 *euro*. Līdz ar to tiek pārkāpts Ministru kabineta 2011.gada 27.decembra noteikumu Nr.1025 „Noteikumi par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem un arestēto mantu" (turpmāk – noteikumi Nr.1025) 37.punkts, jo pieteicējam bija atlīdzināma kokmateriālu vērtība, kāda tā bija atlīdzināšanas dienā. Tādējādi šajā dienā pieteicējam par atlīdzināto vērtību jāspēj iegādāties 272,37 $m^3$ aptuveni tādas pašas kvalitātes un sugas kokmateriālu, tomēr pieteicējs par atlīdzināmo vērtību var iegādāties tikai 186,26 $m^3$ kokmateriālu, lai gan pēc Centrālās statistikas pārvaldes datiem vidējā kokmateriālu cena bija 58,62 *euro*.

[2.3] Ministrija savā lēmumā jauc kokmateriālus ar cirsmu, jo tie ir divi dažādi jēdzieni. Kokmateriāli ir viens no cirsmā izstrādājamajiem produktiem, kuru cenu veido lielie pircēji, ņemot vērā konkurenci un noslēgtos piegādes līgumus. Cirsmas cena veidojas atkarībā no tā, kas dotajā nogabalā aug, kāda augsne (sausa vai purvaina), cik tālu no cirsmas ir piebraucamie ceļi un cik tālu cirsma atrodas no kokmateriālu realizācijas vietas utt.

[3] Ministrija savā paskaidrojumā (*lietas 38.lapa*) tiesai norāda, ka uzskata pieteikumu par noraidāmu, papildus lēmumā minētajam paskaidrojot sekojošo.

Vērtējumā secināts, ka lietisko pierādījumu (nocirstās koksnes) vērtība 2012.gada 11.septembrī būtu 9200 lati. No vērtējuma satura nepārprotami secināms, ka vērtētājs, nosakot koksnes tirgus vērtību, par pamatu, pirmkārt, ņēma koksnes uz celma vērtību, kas atspoguļots vērtējumā esošajās tabulās, otrkārt, kokmateriālu realizācijas cenas gala piegādes punktā un, treškārt, mežizstrādes izmaksas, kas kopā veido to naudas summu, ko pieteicējs reāli būtu saņēmis, pārdodot koksni 2012.gadā. Tādējādi nav pamata uzskatīt, ka, atlīdzinot koksnes vērtību, tika atskaitīti izdevumi, kas saistīti ar lietiskā pierādījuma uzglabāšanu un realizāciju.

Attiecībā par pieteicēja norādīto, ka aģentūra nepamatoti pagarinājusi pieteicēja iesnieguma izskatīšanu līdz 2016.gada 19.septembrim, tādējādi pārkāpjot Administratīvā procesa likuma 64.panta otrajā daļā noteikto četru mēnešu termiņu, ministrija norāda, ka lēmums par administratīvā akta izdošanas termiņa pagarināšanu ir apstrīdams un pārsūdzams. Pieteicējam bija tiesības aģentūras lēmumu par termiņa pagarināšanu apstrīdēt un pārsūdzēt Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā, taču pieteicējs to nav darījis. Arī iesniedzot apstrīdēšanas iesniegumu ministrijā, pieteicējs tajā nav minējis, ka aģentūras lēmumu par termiņa pagarināšanu uzskata par nepamatotu. Turklāt jāņem vērā, ka sākotnējais lēmums ir pieteicējam labvēlīgs lēmums, tādējādi konkrētajā gadījumā administratīvā akta izdošanas kavējums nav atzīstams par tādu procesuālo pārkāpumu, kura dēļ pārsūdzētais lēmums būtu atceļams.

[4] Aģentūra savā paskaidrojumā (*lietas 42. – 44.lapa*) tiesai norāda, ka pieteikumu neatzīst un noraida kā nepamatotu, papildus lēmumā minētajam paskaidrojot sekojošo.

Noteikumi Nr.1025 nosaka aģentūras kompetenci lietisko pierādījumu vērtības atlīdzināšanā. Lai realizētu šo kompetenci, aģentūrā izveidota

Lietiskā pierādījuma novērtēšanas komisija (turpmāk – komisija), kura konkrētajā gadījumā, ņemot vērā to, ka lietisko pierādījumu novērtēšanu bija jāveic uz 2012.gada 11.septembri, kā arī lai novērstu jebkādas šaubas par vērtēšanas objektivitāti, nolēma piesaistīt neatkarīgu sertificētu vērtētāju. Tomēr šāda vērtētāja piesaistīšana aizņēma ilgāku laiku, jo sākotnēji nepieteicās neviens vērtētājs, tādējādi novērtēšanas komisija gaidīja atklātā konkursa „Mantas (tai skaitā nekustamā īpašuma objektu) vērtēšanas pakalpojumu saņemšana Nodrošinājuma valsts aģentūras vajadzībām uz trīs gadiem" rezultātu, kas tika prognozēts uz 2016.gada jūlija beigām un kura rezultātā būtu iespējams piesaistīt sertificētu vērtētāju kriminālllietā realizēto kokmateriālu novērtēšanai.

Ņemot vērā minēto, aģentūra pagarināja pieteicēja pilnvarotā pārstāvja 2016.gada 8.gebruāra iesnieguma izskatīšanas termiņu, paziņojot par to pieteicēja pārstāvim un norādot pamatojumu, kādēļ objektīvu iemeslu dēļ nav iespējams pieņemt lēmumu un ir nepieciešams pagarināt iesnieguma izskatīšanas termiņu. Iesnieguma izskatīšanas termiņš tika pagarināts arī otrreiz, jo aģentūrai nebija izdevies piesaistīt sertificētu vērtētāju, jo objektīvu iemeslu dēļ vērtētāji atteicās veikt vērtējumu, par ko tika paziņots arī pieteicēja pārstāvim. Turklāt pieteicējs neapstrīdēja un nepārsūdzēja aģentūras 2016.gada 19.maija un 2016.gada 15.jūlija lēmumus.

Vērtējumā norādīts, ka ir veikta kustamās mantas – nelikumīgi nocirstas koksnes 272,37 $m^3$ apjomā saimniecībā /Nosaukums A/, Brocēnu novadā, Zirņu pagastā, kadastra Nr./numurs A/novērtēšana, proti, tirgus vērtības noteikšana minētajai mantai uz 2012.gada 11.septembri. SIA „Eiroeksperts" vērtējumā ir secināts, ka, visticamāk, kokmateriālu tirgus vērtība 2012.gada 11.septembrī bija 9200 Ls. Līdz ar to aģentūra konstatēja, ka summa, kas pieteicējam ir atlīdzināma par kriminālllietā izņemtajiem un realizētajiem lietiskajiem pierādījumiem – kokmateriāliem ir 5665,53 Ls (9200 – 3534,47 (iepriekš izmaksātā summa)) jeb saskaņā ar Latvijas Bankas oficiālo valūtas kursu 8061,32 *euro*.

Attiecībā par pieteikumā norādītajiem pārkāpumiem saistībā ar iesnieguma izskatīšanas termiņa pagarināšanu, aģentūras ieskatā tas, ka iesnieguma izskatīšanas termiņu par 25 dienām pagarināja aģentūra, nevis ministrija, nav būtiski ietekmējis pieteicēja intereses un nav novedis pie citāda rezultāta. Turklāt pieteicējs neapstrīd un neapšauba iesnieguma izskatīšanas pagarināšanas pamatojumu un objektīvo nepieciešamību, bet norādījis, ka termiņu pagarinājusi aģentūra, nevis ministrija. Turklāt, kā tas norādīts iepriekš, ne pieteicējs, ne viņa pilnvarotais pārstāvis nav apstrīdējuši un pārsūdzējuši lēmumus par iesnieguma izskatīšanas termiņa pagarināšanu.

[5] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāvis uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, pamatojoties uz tajā norādītajiem apstākļiem.

Savukārt ministrijas un aģentūras pārstāvji tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādītajiem apsvērumiem.

**Motīvu daļa**

[6] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, novērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums *ir noraidāms*.

[7] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs 2012.gada 20.februārī atzīts par cietušo kriminālllietā, kas ierosināta par viņa īpašumā nocirsto 49 gadus vecu priežu audzi. Lietā nav strīda par to, ka 2002.gada 8.maijā pieteicēja īpašumā patvaļīgi iegūtie kokmateriāli (272,37 $m^3$) atzīti par lietiskiem pierādījumiem kriminālllietā, kā arī par to, ka 2002.gada 16.maijā, noslēdzot līgumu ar AS „Saldus mežniecība", tie realizēti par 3534,47 Ls. Lietā nav strīda par to, ka 2012.gada 31.augustā Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Saldus iecirkņa kriminālpolicijas nodaļas vecākais inspektors sakarā ar noilgumu pieņēmis lēmumu par kriminālprocesa izbeigšanu kriminālllietā, nolemjot atgriezt pieteicējam naudas līdzekļus 3534,47 Ls, kas arī izdarīts. Lietā nav strīda arī par to, ka aģentūra, pamatojoties uz vērtējumu, kurā kokmateriālu tirgus vērtība uz 2012.gada 11.septembri noteikta 9200 Ls apmērā, kā arī, ņemot vērā jau iepriekš pieteicējam izmaksātos 3534,47 Ls, nolēma pieteicējam atlīdzināt 8061,32 *euro*.

Lietā strīds ir par pieteicējam atlīdzināmās summas apmēru, proti, viņš uzskata, ka, nosakot kokmateriālu tirgus vērtību, nepamatoti ir atskaitīti izdevumi par zāģēšanu, pievešanu un transportēšanu, kas kopā veido 3728,21 *euro*.

[8] Noteikumu Nr.1025 42.punkts noteic, ka lietiskā pierādījuma novērtēšanai atlīdzināšanas brīdī izveido komisiju saskaņā ar šo noteikumu 15.punktu, bet, ja lietiskā pierādījuma novērtēšanai nepieciešama tā sastāva bioloģiskā, ķīmiskā vai tehniskā izpēte vai ja lietiskais pierādījums ir transportlīdzeklis, to novērtē saskaņā ar šo noteikumu 16.punktu. Savukārt šo noteikumu 15. un 16.punkts noteic, ka pirms lietiskā pierādījuma realizācijas vai iznīcināšanas ar aģentūras rīkojumu izveido lietiskā pierādījuma novērtēšanas komisiju vismaz triju komisijas locekļu sastāvā *(15.punkts)*. Ja lietiskā pierādījuma novērtēšanai nepieciešama tā sastāva bioloģiskā, ķīmiskā vai tehniskā izpēte vai ja lietiskais pierādījums ir transportlīdzeklis, šo noteikumu 15.punktā minēto komisiju neveido un lietisko pierādījumu nodod novērtēšanai sertificētam vērtētājam, ar kuru aģentūrai ir noslēgts līgums *(16.punkts)*.

No minētā tiesiskā regulējuma ir secināms, ka lietiskā pierādījuma novērtēšanai atlīdzināšanas brīdī ar aģentūras rīkojumu izveido lietiskā pierādījuma novērtēšanas komisiju vismaz triju komisijas locekļu sastāvā. Tomēr, ja lietiskā pierādījuma novērtēšanai ir nepieciešama tā sastāva bioloģiskā, ķīmiskā vai tehniskā izpēte vai ja lietiskais pierādījums ir transportlīdzeklis, komisiju neveido un lietisko pierādījumu nodod novērtēšanai sertificētam vērtētājam, ar kuru aģentūrai ir noslēgts līgums. Tātad šīs tiesību normas ierobežo aģentūras komisijas (vismaz triju komisijas locekļu sastāvā) tiesības novērtēt lietiskā pierādījuma vērtību atlīdzināšanas brīdī, paredzot, ka komisija to novērtēt var tikai tajos gadījumos, ja novērtēšanai nav nepieciešama lietiskā pierādījuma sastāva bioloģiskā, ķīmiskā vai tehniskā izpēte vai ja lietiskais pierādījums nav transportlīdzeklis. Savukārt pārējos gadījumos lietisko pierādījumu novērtēšanu veic sertificēts vērtētājs. Tomēr šis tiesiskais regulējums neierobežo aģentūras tiesības nodot lietisko pierādījumu novērtēšanai sertificētam vērtētājam arī citos gadījumos, kad komisija secina, ka nespēj nodrošināt objektīvu novērtējumu.

[9] No lietas materiāliem konstatējams, ka aģentūras direktors, lai novērtētu kriminālllietā izņemtos lietiskos pierādījumus (kokmateriālus), ar 2016.gada 5.maija rīkojumu Nr.423 izveidoja komisiju piecu locekļu sastāvā *(lietas 45.lapa)*. Tāpat no lietas materiāliem arī konstatējams, ka komisija savā pirmajā sēdē (2016.gada 10.maijā) nolēma piesaistīt sertificētu vērtētāju, kurš, pamatojoties uz dokumentos ietverto informāciju, noteiktu 272,37 $m^3$ kokmateriālu vērtību, kāda tā bijusi 2012.gada 11.septembrī *(lietas 46. – 48.lapa)*.

Tātad, atbilstoši noteikumu Nr.1025 15. un 42.punktā noteiktajam, aģentūras direktors, lai pēc dokumentiem novērtētu par lietiskiem pierādījumiem kriminālllietā atzītos kokmateriālus, ir izveidojis komisiju piecu locekļu sastāvā. Savukārt komisija ir izmantojusi savas no noteikumiem Nr.1025 izrietošās tiesības nodot lietisko pierādījumu novērtēšanu sertificētam vērtētājam ne tikai šo noteikumu 16.punktā minētajos gadījumos un nolēmusi kokmateriālu novērtēšanai piesaistīt sertificētu vērtētāju, ar kuru aģentūrai ir noslēgts līgums. Tādējādi konkrētajā gadījumā aģentūra pamatoti kokmateriālu novērtēšanai piesaistījusi SIA „Eiroeksperts", ar kuru aģentūrai noslēgta vispārīgā vienošanās.

[10] Noteikumu Nr.1025 37.punkts noteic, ja lietiskais pierādījums ir realizēts, aģentūra atlīdzina tā īpašniekam vai likumīgajam valdītājam no deponēto līdzekļu konta lietiskā pierādījuma vērtību, kāda pastāv atlīdzināšanas dienā, vai atlīdzina ar tās pašas sugas un tādas pašas kvalitātes priekšmetu, ņemot vērā lietisko pierādījumu, arestētās mantas vai mantas, kurai atcelts arests, aprakstes un novērtējuma aktā norādīto novērtējumu (neatskaita izdevumus, kas saistīti ar lietiskā pierādījuma uzglabāšanu un realizāciju). Savukārt šo noteikumu 41.punkts noteic, ka par atlīdzināšanas dienu uzskata dienu, kad procesa virzītāja nolēmums par lietiskā pierādījuma vērtības atlīdzināšanu tā īpašniekam vai likumīgajam valdītājam ir stājies spēkā.

Tātad, ja lietiskais pierādījums ir realizēts, aģentūras pienākums cita starp ir atlīdzināt tā īpašniekam lietiskā pierādījuma vērtību, kāda pastāv dienā, kad procesa virzītāja nolēmums par lietiskā pierādījuma vērtības atlīdzināšanu tā īpašniekam ir stājies spēkā. Tādējādi konkrētajā gadījumā atlīdzināšanas diena ir 2012.gada 11.septembris, kad spēkā stājies Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Saldus iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas vecākā inspektora 2012.gada 31.augusta lēmums.

[11] 2016.gada 23.augustā sertificētais kustamās mantas vērtētājs sagatavojis atzinumu, kurā secināts, ka kokmateriālu iespējamā vērtība 2012.gada 11.septembrī varēja būt 9200 Ls jeb 33,77 Ls/m$^3$. Šāda vērtība noteikta, ņemot vērā izmaksas, kas saistītas ar zāģēšanu, pievešanu un transportēšanu, atņemot no cenas gala piegādes vietā attiecīgi 3 Ls/m$^3$ par zāģēšanu, 2,62 Ls/m$^3$ par pievešanu un 4 Ls/m$^3$ par transportēšanu *(lietas 86. – 94.lapa)*. Savukārt pieteicējs uzskata, ka zāģēšanas, pievešanas un transportēšanas izmaksu atskaitīšana no cenas gala piegādes punktā ir pretrunā ar Noteikumu Nr.1025 37.punktā noteikto, tādēļ pieteicējam atlīdzināmās summas apmērs būtu jāpalielina par šo izmaksu kopsummu, kas viņa ieskatā sastāda 3728,21 *euro*.

Tomēr tiesa nepiekrīt pieteicēja viedoklim, ka, nosakot viņam atlīdzināmo kokmateriālu vērtību, no tās nebija jāatņem zāģēšanas, pievešanas un transportēšanas izmaksas. Tiesa jau sprieduma iepriekšējā punktā norādīja, ka īpašniekam saskaņā ar noteikumu Nr.1025 37. un 41.punktu ir atlīdzināma lietiskā pierādījuma vērtība, kāda tā būtu dienā, kad procesa virzītāja nolēmums par lietiskā pierādījuma vērtības atlīdzināšanu tā īpašniekam ir stājies spēkā. Savukārt ar lietiskā pierādījuma vērtību, tiesas ieskatā, ir jāsaprot naudas summa, kuru pieteicējs būtu saņēmis par nodotajiem kokmateriāliem, ja koku ciršana būtu notikusi tiesiski. Šādā gadījumā pieteicējam būtu jāsedz gan koku zāģēšanas, gan kokmateriālu pievešanas, gan arī to transportēšanas izmaksas. Tāpat arī gadījumā, ja pieteicējs būtu pārdevis cirsmu, tad tās vērtība būtu starpība starp potenciālo kokmateriālu pārdošanas cenu un mežistrādes, kā arī transportēšanas izmaksām *(sal. sk. interneta vietni http://www.mezabirza.lv/lv/help/selling)*.

Tādējādi arī tiesas secinājums, ka konkrētajā gadījumā, nosakot pieteicējam atlīdzības apmēru par kokmateriāliem, no cenas to gala piegādes vietā ir jāatskaita gan zāģēšanas, gan pievešanas, gan arī transportēšanas izmaksas. Šādu izmaksu atskaitīšana nav pretrunā ar noteikumu Nr.1025 37.punktā noteikto, bet gluži pretēji, cita starp izriet no tā.

Turklāt no vērtējumā veiktā aprēķina ir konstatējams, ka zāģēšanas, pievešanas un transportēšanas izmaksas ir atskaitītas tikai par 166,59 m$^3$ priedes zāģbaļķu, savukārt pārējās pozīcijās, kaut arī šīs izmaksas ir norādītas, gala summa aprēķināta pēc cenas gala piegādes punktā *(lietas 93.lapa)*. Tādējādi 272,37 m$^3$ kokmateriālu zāģēšanas, pievešanas un transportēšanas izmaksas, kuras atskaitītas no cenas gala piegādes punktā ir 2280,29 *euro*, nevis pieteicēja norādītie 3728,21 *euro*.

[12] Pieteicējs arī norādījis, ka aģentūra, pagarinot viņa iesnieguma izskatīšanas termiņu līdz 2016.gada 19.septembrim, ir pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 64.panta otrās daļas prasības, jo administratīvā akta izdošanas termiņa pagarinājumu, kas ilgāks par četriem mēnešiem, varēja veikt ministrija, nevis aģentūra.

No lietas materiāliem konstatējams, ka aģentūras direktora pienākumu izpildītājs 2016.gada 19.maijā ir pagarinājis pieteicēja pārstāvja iesnieguma (aģentūrā saņemts 2016.gada 19.aprīlī) izskatīšanas termiņu līdz 2016.gada 19.jūlijam, jo kokmateriālu novērtēšanai nepieciešams piesaistīt sertificētu novērtētāju *(lietas 22.lapa)*. Savukārt 2016.gada 15.jūlijā aģentūras direktors pagarinājis pieteicēja pārstāvja iesnieguma izskatīšanas termiņu līdz 2016.gada 19.septembrim, jo aģentūrai nebija izdevies kokmateriālu novērtēšanai piesaistīt sertificētu novērtētāju *(lietas 23.lapa)*. Vienlaicīgi arī konstatējams, ka abi šie lēmumi bija nosūtīti pieteicējam, kuram saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 64.panta otro daļu bija tiesības apstrīdēt un pārsūdzēt šos pagarinājumus, tomēr pieteicējs to nav izdarījis.

Turklāt administratīvo tiesu judikatūrā ir atzīts, ka procesuālu pārkāpumu dēļ administratīvais akts atceļams tikai tad, ja attiecīgais procesuālais pārkāpums ietekmē administratīvo aktu pēc būtības, tas ir, ja iespējama cēloņsakarība starp procesuālās normas pārkāpumu un procesa rezultātu *(sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 22.februāra sprieduma SKA-52/2007 12.punktu, 2004.gada 23.novembra sprieduma SKA-216/2004 9.punktu)*. Konkrētajā gadījumā aģentūra ir pieļāvusi procesuālu pārkāpumu, jo pagarinājusi pieteicēja pārstāvja iesnieguma izskatīšanas termiņu uz laiku, kas ilgāks par četriem mēnešiem. Tomēr aģentūras pieļautais procesuālais pārkāpums, ņemot vērā arī to, ka pieteicēja pārstāvja iesnieguma izskatīšanas termiņa pagarinājums ar ministrijas lēmumu bija iespējams pat līdz vienam gadam, nav būtisks, jo nav ietekmējis izskatāmās lietas rezultātu.

Bez minētā arī norādāms, ka pieteicēja prasījums ir par labvēlīgāka administratīvā akta izdošanu, nevis nelabvēlīga atcelšanu. Tādēļ tiesai ir jāpārbauda, vai pastāv labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnoteikumi, un šī pārbaude tiesai jāveic neatkarīgi no tā, ar kādiem apstākļiem iestāde pamatojusi savu atteikumu izdot labvēlīgu administratīvo aktu *(sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 12.aprīļa sprieduma SKA-118/2007 10.punktu)*.

[13] Ievērojot visu iepriekš minēto, tiesa izskatāmajā lietā nekonstatē priekšnoteikumus pieteicējam labvēlīgāka administratīvā akta, ar kuru viņam nolemtu atlīdzināt 11 789,53 *euro* par kriminālietā izņemtajiem un realizētajiem kokmateriāliem, izdošanai. Līdz ar to viņa pieteikums ir pilnībā noraidāms.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

**nosprieda**

**noraidīt** /pers. A/ pieteikumu par labvēlīgāka administratīvā akta, ar kuru viņam nolemtu atlīdzināt 11 789,53 *euro* par krimināllietā Nr.1360009202 izņemtajiem un realizētajiem pierādījumiem, izdošanu.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2017.gada 18.maijā.

Tiesnesis G.Ploriņš